

“VIP” CỦA LỚP

Đó là những sinh viên có sở thích rất đặc biệt là đến muộn về sớm. Họ trở thành những “người quan trọng” của lớp. Thầy cô “buộc” phải... nhớ tên.

Giữa lúc thầy cô đang say sưa với bài giảng thì: “Thưa thầy, em vào lớp!” kèm theo là muôn vàn lý do: kẹt xe, hỏng xe... vẫn là lý do “Em không muốn nhưng hoàn cảnh xô đẩy!”. Có thầy bực quá cho kẻ đó đứng ngoài, có kẻ bị thầy cho nghỉ luôn. Có kẻ cao tay “lợi dụng” lúc thầy đang viết bài rồi “lừ lừ như ông Từ vào... lớp” mà không hề xin phép. Có kẻ trót lọt nhưng cũng có kẻ phải khóc dở, mếu dở khi thầy phát hiện ra. Rồi vẫn lại là bài ca muôn thuở: “Em xin lỗi thầy! Thầy tha cho em, lần sau em không thể nữa!”. Đặc biệt, có kẻ nắm được “thóp điểm danh” của thầy và cứ thế đúng giờ trình diện. Nhưng thói thường “đi đêm lắm cũng có ngày gặp ma”!

MẶT BÀN... SÀN NGỦ

Có những sinh viên coi giảng đường là nơi thích hợp nhất cho việc ngủ. Họ ngủ một cách ngon lành, kệ thầy thầy giảng, việc mình mình ngủ, đôi khi còn ú ớ con mơ. Thầy gọi thì vô đầu bút tại, thậm chí vẫn còn mắt nhắm mắt mở. Những kẻ đó đưa ra 1001 lý do để biện minh cho việc ngủ của mình.

BỘ GẶM NHẮM

Chuyện nhí nhách bông ngô, hạt dưa... không lạ gì trên giảng đường. Nhất là khu “xóm liêu” cuối lớp. Những tiếng lách tách dần dần nghe

THÓI XẤU CHỖN GIẢNG ĐƯỜNG

Xưa có anh học trò hiếu học. Nhà anh nghèo nên không có tiền theo học. Cứ chiều chiều, anh lại nấp bên cửa sổ lớp học say sưa nghe thầy giảng bài. Còn nay thì...

có vẻ “vui tai” khuyếch tán khắp giảng đường. Thầy nhắc, trò thôi tạm thời - chuyện xưa như trái đất.

KẺ HẠCH SÁCH

Học ở bậc đại học, cao đẳng, thầy giảng trò nghe tiếp thu được gì, ghi gì là tùy bản thân mỗi người. Những kẻ hếch sách thì luôn phàn nàn rằng thầy đọc nhanh quá yêu cầu thầy đọc chậm lại... nhất là những tiếng “chep, chep...” miệng phát ra từ những cô nàng. Rồi những tiếng kêu trời, gọi đất của họ nữa. Họ đã làm mất “húng” dạy của thầy cô và gây cảm giác nặng nề cho lớp học. Họ phải biết rằng đây không phải là giờ học chính tả, đừng mang tư tưởng ấu trĩ của bậc tiểu học vào áp dụng cho bậc đại học và cao đẳng.

Ngoài ra còn những thói xấu khác để tranh thủ làm việc riêng trong giờ học như buôn dưa lê, đọc báo, xem tranh truyện... cũng diễn ra đâu đó xung quanh giảng đường. Bài viết này chỉ đề cập đến một vài góc cạnh của những thói xấu trong giới sinh viên. Thiết nghĩ, giảng đường là nơi phục vụ học tập, nghiên cứu, trao đổi. Nó rất quan trọng đối với mỗi sinh viên, đừng biến thói xấu thành “một phần tất yếu của cuộc sống”, đừng làm “nhà” hai tiếng “sinh viên”!

>> HỒNG TUỔI